

การสุดลมที่ผู้อื่นผาย"ถึงจะลอก ก็ยังต้องออกแรง

นำเสนอเมื่อ : 28 มี.ค. 2552

การลอกเลียนเพื่อการศึกษา และพัฒนาไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่การก๊อปปัดอย่างหลับหูหลับตาเท่ากับเป็นการส่งเสริมความสำเร็จของต้นแบบ และตอกย้ำว่าตัวเองเป็นเพียง "สาขาย่อย" เท่านั้น บางคนอาจลืมนึกไปว่า ถึงจะลอก ก็ยังต้องออกแรง ยิ่งพยายามกลบเกลื่อนร่องรอยจากต้นแบบมากเท่าใด ก็ยิ่งต้องเหนื่อยมากเท่านั้น

รอยเท้าของเราเอง

ครั้งหนึ่งนักเขียนระดับรางวัลโนเบลชาวฝรั่งเศส ค่อนแคะนักเขียนคนอื่นซึ่งลอกเลียนวิธีการเขียนของเขาว่า "ลมที่ตนเองผายออกมายังหอมกว่าของคนอื่น..." ที่ขัดแย้งขบขันคือ ครั้งหนึ่งเขาก็สุดลมที่คนอื่นผายเช่นกัน! แต่การที่นักเขียนผู้นั้นสามารถเอ่ยประโยคนี้ได้เต็มปาก เพราะถึงเขาจะลอกเลียนงานคนอื่น วันหนึ่งก็สามารถดัดแปลงมาเป็นวิถิเฉพาะของตนเอง

โลกทุกวันนี้ กวาดสายตาไปรอบๆ ตัว เราจะพบว่า "การสุดลมที่ผู้อื่นผาย" มีมากมายจนกลายเป็นเรื่องธรรมดา นักร้องเอเชียจำนวนมากลอกเลียนเพลง ไปจนถึงวิธีการร้อง เต้น อย่างนักร้องฝรั่ง มาทั้งดุ้น การเดินแฟชั่นแกะมาจากต้นแบบฝรั่งทั้งเซต รูปแบบรายการโทรทัศน์ มุมกล้องภาพยนตร์ ที่ตามรอยตะวันตกโดยไม่ต้องคิดใหม่

การลอกเลียนเพื่อการศึกษา และพัฒนาไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่การก๊อปปัดอย่างหลับหูหลับตาเท่ากับเป็นการส่งเสริมความสำเร็จของต้นแบบ และตอกย้ำว่าตัวเองเป็นเพียง "สาขาย่อย" เท่านั้น บางคนอาจลืมนึกไปว่า ถึงจะลอก ก็ยังต้องออกแรง ยิ่งพยายามกลบเกลื่อนร่องรอยจากต้นแบบมากเท่าใด ก็ยิ่งต้องเหนื่อยมากเท่านั้น

จริงอยู่โลกแคบลงเรื่อย ๆ ด้วยคำว่า โลกาภิวัตน์ ความหลากหลายของวัฒนธรรมและเทคโนโลยีลดลง แต่ไม่ใช่ข้ออ้างของการลอกเลียนอย่างหลับหูหลับตา หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นพัฒนาประเทศโดยการลอกเลียนเทคโนโลยีตะวันตกแบบทั้งดุ้น แต่ค่อย ๆ ศึกษา ดัดแปลง

จนในที่สุดก็สร้างรอยเท้าของตนเอง เป็นรอยเท้าที่ลึกและหนักแน่น จนต้นแบบยังทิ้ง

โลกหมุนไม่หยุดเพราะมีคุณกลุ่มหนึ่งพยายามวิ่งหนีเงาของตนเอง ไปข้างหน้า
เขาเหล่านั้นเชื่อว่ามิอะไรใหม่ ๆ รอให้สร้างอยู่เสมอ ไม่มีวันหมด นี่จึงทำให้การสร้างสรรคมีความหมาย
หากไม่สามารถสร้างรอยเท้าของตนเองได้ ก็มียอมเหยียบบนรอยเท้าของคนอื่น

งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ต่างๆ นั้น ตัวดีเลยแหละ ของการ Copy & Develop มิใช่เสียหายอะไร
ส่วนคำว่าลิขสิทธิ์ เป็นสิทธิของคนที่มีความต้องการกว่าปกติ แน่ใจหรือ สิ่งนั้นๆ
ท่านมิได้มีแรงบันดาลใจมาจากท่านฉบับที่ได้พบ ได้เห็น ได้สัมผัส ถึงมิได้นำมาในรูปธรรม ท่านก็นำมาในนามธรรม

ทุกสิ่ง ทุกอย่าง ณ ปัจจุบัน บนพื้นพิภพนี้เกิดจากการ Copy & Develop ไม่มีนวัตกรรมใด
ผุดขึ้นมาเป็นหนึ่งโดยไม่มีใดต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว อดีตเป็นฐานของปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นฐานของอนาคต
และจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป

รอยเท้าของตนเองถึงจะจาง แต่ก็ยังเป็นรอยเท้าของเราเอง

เสียงเค้าวากันพรรณนั้น

.....ขอบคุณทุกคนที่เข้ามาอ่าน.....-ขอบคุณจากใจจริง